

[Lykketoft]

betydning af en overvejende decentralt opbygget obligatorisk overskudsdeling skal være, at den giver de ansatte et reelt rygstød for en større medbestemmelse. Hvis de ansatte skal have et virkelig solidt rygstød for en større medbestemmelse, skal denne medejendomsret forvaltes kollektivt af dem, der er ansat i den enkelte virksomhed. Det er ikke den enkelte ansatte, der skal møde op med en aktie og stemme; der skal være en eller anden form for demokratisk organ for de ansatte, der kan udøve denne indflydelse.

Jeg vil gerne bede hr. Estrup om en kommentar til dette problem, fordi jeg synes, det er ganske centralt for diskussionen om økonomisk demokratisering, at vi, uanset hvordan vi i øvrigt måtte nå frem til at organisere det, sikrer denne kollektive udøvelse af indflydelse fra de ansatte ude i de enkelte virksomheder.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det spørgsmål, som hr. Lykketoft stillede mig, vil jeg meget gerne besvare, for det er noget, der har ligget klart i det radikale venstres medejersforslag lige fra starten.

Vi forestiller os, at den medindflydelse, som følger med medarbejderkapitalen, skal varetages af medarbejderforeninger kollektivt, og det vil sige, at man, når man møder op i medarbejderforeningen, har en stemme ikke efter kapital, men pr. næse. Den indflydelse, man kan blive enig om her, varetages så gennem medarbejderforeningen. På det punkt har vi, så vidt jeg kan se, ingen problemer.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Ordet demokrati misbruges jo ofte i det danske samfund. Men man skal ikke gå rundt og prøve på at sælge et sådant forslag under betegnelsen økonomisk demokrati, for det er jo det stik modsatte. Her vil man simpelt hen konfiskere nogle menneskers midler og fordele dem til nogle andre mennesker; det er det, det drejer sig om.

Hvis eksempelvis en driftig mand, der starter med én medarbejder, og som skulle være tåbelig nok til at fortsætte og udvikle en virksomhed, får 50 ansatte, skal han altså

lige pludselig til at dele sin kapital med dem, der er ansat. Det er hans idégrundlag, det er hele hans arbejdsindsats, der har skabt denne virksomhed. Derefter kommer der selvfølgelig en værditilvækst, hvorefter det radikale venstre og socialdemokratiet vil lægge deres klamme hånd på en del af denne værditilvækst. Det har intet med demokrati at gøre; det er en konfiskation af mandens muligheder for at udvide og tjene yderligere midler. Det er hans grundlag og hans arbejdsindsats, og det har selvfølgelig ikke noget med lønmodtagernes indsats at gøre i den forbindelse. De er sikret, hvis det er en god virksomhed, en god løn, gode pensionsvilkår og gode ansættelsesvilkår. Sådan skal det være. Hvis de ønsker at gøre et tilsvarende kunststykke som det, den mand har gjort, står det dem frit for i det danske samfund at starte en virksomhed og gøre præcis det samme. Så må man håbe, at deres arbejdsindsats ikke også bliver konfiskeret. Det gør den ganske vist i dag. Men det bør altså ikke være muligt for det radikale venstre, socialdemokratiet og SF at sælge dette under begrebet demokrati, for det har det intet at gøre med. Det er konfiskation.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hr. Maisteds omgang med sproget er mildt sagt letfærdig. Ordet konfiskation i denne forbindelse er, så vidt jeg kan se, fuldstændig ude at takt med, hvad det drejer sig om. Der er ikke tale om, at man på nogen som helst måde får nogle rettigheder i den pågældende virksomhed, før den indtjener et overskud. Og der er netop nogle, som vil bebrejde os, at ordningen først kommer i gang, når virksomhederne også går så ordentligt, at de kan tjene et overskud. Men når det er sket, synes jeg også, at der er perspektiver i ordningen, og så har jeg svært ved at forstå, at ikke engang hr. Maisted kan se, at der er en sammenhæng mellem den indflydelse, man har i virksomheden, og det resultat, som virksomheden faktisk producerer. Det kan mange virksomhedsledere. Jeg synes, hr. Maisted skulle snakke med dem.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):